

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

BŘEZEN 2011 *** ROČNÍK XII. *** ČÍSLO 3

Citát inspirující:

Rád mluvím s lidmi o knihách.

Eliška Koppová, povídka Kniha mého života z knihy Mámení

Petr VESELÝ

VODOMĚRKY

Vodoměrky prstů
těkají po hladině
slepých ramen tvého těla
nad temnou vůní víru
ve víru vášní
víru ztrácím
pro klín
proklínám
touhu utonout
Vynořím se ještě?

Snad až nastanou deště!

KDYŽ SE HOUPOU ŽIDLE ...

V Nových Novinách v pátek 4. února 2011 vyšel článek, shodou okolností našeho člena či sympatizanta (zan) : „V Jičíně se houpou židle pod řediteli organizací města ...“. Inspiroval mě natolik, že na něj reaguji v Kobře, neboť se nepřímou dotýká i našeho spolku.

„Vzhledem k napjatému rozpočtu města je třeba zefektivnit i příspěvkové organizace ... Manažer takové organizace by měl nejen hledat úspory, ale být schopen zvýšit i hospodářskou činnost. Organizace by si tak mohly na sebe víc vydělat a tím ušetřit dotace,“ říká místopředseda Frýba. Navíc navrhuje, aby ředitelé organizací města museli zhruba za šest let do nového konkurzu, aby *„věděli, že to místo nemají jistě až do důchodu.“*

Nakonec proč ne? Šetřit se musí a hledat zdroje financování, resp. prachy, lze s tím souhlasit, ale ...

Představil jsem si, že bych vyhrál konkurz, dejme tomu na ředitele knihovny a jako správný manažer, abych si udržel svou židli, začal „vydělávat“.

Tak předně bych zvýšil roční poplatek. Vždyť 160,- Kč za rok, to není ani padesátník na den a běžná cena knihy beletrie se pohybuje od 200,- Kč výš, takže dejme tomu 3 koruny na den, tj. 1095,- Kč za rok, no ať nežeru, dejme tomu bratru tisíc korun ročně za čtenáře.

Všechny spolky, které se scházejí v knihovně (i náš LiS) dejme tomu za schůzku zaplatí 500,- Kč (to není ani moc, když schůzka trvá dvě hodiny, tj. 250,- Kč za hodinu). Jistě rádi připlatíme. Třeba to LiS donutí založit občanské sdružení, ale to potom končí všechna sranda a takovému tomu členství – nečlenství je konec. A obávám se, že naše řady značně prořídnou, až se členský poplatek stanoví třeba na 500,- Kč ročně, aby bylo na schůzování. Už vidím, jak se hrneme do funkcí (pochopitelně čestných a bez nároku na honorář) a přebíráme zodpovědnost za daňové příznání, vyúčtování grantů atp.

Vstupné na akce zvýším, co naplat, že na některé chodí jen pár skalních, ať si připlatí. A pokud neumíme pozvat pořádné hosty, tak nebude chodit nikdo, takové akce jsou stejně na nic. Tak se budou

organizovat akce s osobnosti VIP, které lidi znají z nekonečných seriálů, jistě si rádi připlatí, myslím diváci. Jenže oni ty celebrity nepřijedou jen za cesták a večeři. Zároveň vznikne asi problém, regionální umělci, hudebníci, kteří vystupují na akcích města a knihovny potom možná budou chtít taky zaplatit honoráře. Jak k tomu přijdou, vždyť prý Csáková bere čtyřicet litrů (viz film Muži v říji). Ale to by byly výdaje pro knihovnu!

No a můj plat manažera? Rozhodně si představuji, že to bude pár průměrných platů, nebudu to dělat za pár babek..

Tak co bude se vám taková knihovna líbit? A obhájím za šest let svůj post ředitele? Budou tam chodit ještě lidi? Bude plnit knihovna svoje poslání?

Přece jenom si myslím, že by knihovna měla poskytovat možnost kulturního vyžití i těm méně majetným. Nebo chceme, aby raději koukali na telenovely než četli?

Dá se říct: „Bez peněz do knihovny nelez!“ ale stále ještě věřím, že ne všechno se dá spočítat, vyčíslit a zakalkulovat. Oni by se ani manažeři neměli hodnotit jen podle toho, jestli umějí z lidí vytřískat peníze, ale jestli pro ty lidi taky něco dělají.

Vzpomněl jsem si na jeden rozhovor s bosenským lékařem, který se v 90. letech 20. století usadil v Praze (Edib Jaganjace). V onom rozhovoru říká: „Jen práce, byznys, prospěch, efekt, zisk. Dlouho jsem si v Čechách nebyl vědom, co mi chybí. Chybí mi čas, kdy jen tak sedíš s kamarádem a bavíš se. Tady běží čas mnohem rychleji.“

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Bohumír Procházka uveřejnil v Knižních novinkách č.3 (vydáno 7. února 2011) články „Ekonomická věda nevážně, ale spolehlivě“ a „Karel Čermák: Stoleté příběhy“.

- Ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky (1/2011, leden- únor 2011) vyšel článek Aleše Fetterse o sbírce Josefa Jindry „Nad verši Josefa Jindry“

- Václav Franc vydal v nakladatelství Akcent v Třebíči knihu „Dobry zločin“. Jedná se o soubor povídek se sci-fi nádechem, kde autor domýšlí do absurdních konců vývojové trendy naší doby – politický terorismus, situaci ve vězeňství nebo rozvoj soukromého podnikání v pohřebnictví.

-Jivínského Štefana získalo 25.února 2011 v Miletíně v kategorii za počin roku občanské sdružení Stezka Češov – Veselí a v kategorii za dlouhodobé zásluhy divadelní sdružení Erben z Miletína.

- Václav Franc vydal v nakladatelství Akcent v Třebíči knihu „ Svědek neposkvrněného početí.“ Jedná se o příběhy o literatuře a literátech vyprávěné s humornou nadsázkou.

Václav

ČAJ č. 54 – IVANA BLAHUTOVÁ

Jsem rád, že mohu v březnovém ČAJi „vylouhovat“ jako hosta IVANU BLAHOTOVOU, brněnskou autorku, jejíž knihy si zaslouží pozornost. Nakonec i její povídka „MÉ SRDCE OTVÍRÁ SE ...“ je tou nejlepší pozvánkou k tomu, abyste sáhli po její další tvorbě. Vřele doporučuji třeba knihu „BÍLÝ KUŇ“, kterou jsem nedávno přečetl.

Jaro přivolává ve své úvodní básni (ale i v dalších z jejího souboru) i mělnická básnička JINDRA LÍROVÁ. Zodpověděla mi i několik otázek v krátkém rozhovoru, kde se vrací ke své nedávné tvorbě i nemoci a přiznává „BYLA JSEM RÁDA, ŽE JSEM MOHLA PSÁT“. A z její tvorby jsem připravil krátký průřez z knihy „BÁSNĚ: Výbor veršů psaných v letech 1981 – 2009“.

V anketě jsem vám položil otázky na téma: „LITERÁRNÍ SOUTĚŽE“ a děkuji všem, kteří nelenili a odepsali. A protože i já se rád chlubím, tak se pochlubím ukázkou z mé nové knihy, která vyšla v nakladatelství Akcent Třebíč, a to povídkou „LITERÁRNÍ OLYMPIÁDA V PRAZE.

Václav

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LiSU

Schůzka se konala v KVCČ v Jičíně ve středu 16.února za účasti členů a sympatizantů (Zákoutská, Jindra, Benešová, Procházka, Žantovský, My, Veselý, Pluhařová, Franc) od 17 hodin.

Program schůzky:

Informace o akcích v období od minulé schůzky: Procházka informoval o výstavě v Lodžii Pavla Vyskočila.

Franc představil novou knihu Dobrý zločin, která vyšla v nakladatelství Akcent a pozval na křest další knihy Svědek neposkvrněného početí, který se uskuteční v KVCČ ve středu 23.března od 18 hodin.

Benešová informovala o možnosti půjčit si v knihovně čtečku knížek (vždy na měsíc).

Procházka informoval o Jivinském Štefanovi a Franc o vyhlášení soutěže Řehečská slepice, které se koná v sobotu 2.dubna 2011 od 13:30 hodin v KVCČ.

Přednesen návrh Josefa Jindry o získání nových členů z řad studentů jičínských škol.

Dále probíhala volná diskuze k přednesenému.

Termíny dalších schůzek: ve středu 23.března v 17 hodin a následně ve středu 27.dubna v 17 hodin v KVCČ.

Schůzka zakončena v 19 hodin.

Zapsal Václav

Knihovna Václava Čtvrka v Jičíně Vás srdečně zve na autorské čtení Václava France

„SVĚDEK NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ“.

Václav Franc představí svoji stejnojmennou knihu a další nové literární počiny.

V sálku knihovny ve středu 23.března 2011 od 18 hodin.

Akci možno využít k nákupu autorových knih.

DŮM U MOŘE (LA CASA AL MARE)

česko – italská antologie

Vydal Balt – East, únor 2009

V nakladatelství Balt – East měli výborný nápad, uspořádat česko – italskou antologii z tvorby současných autorek a autorů. V knize „Dům u moře“, najdete deset prozaiků, 6 z české a 4 z italské strany, ale především je to publikace dvojjazyčná, doplněná krásnými ilustracemi Ludmily Valentové (autorky povídky „Matka“).

Jak už to v podobných antologiích bývá, najdete zde nejružnější příspěvky, ale řekl bych, že v souboru převažují práce všimající si osobních vztahů třeba mezi různými národnostmi jako např. povídka Václava Smrčka „Ziva Burko“, o jednom česko-italském vztahu nebo povídka Vladimíra Cerhy „Až tam, kde rostou teakové lesy“, která si všimá netolerance naší společnosti vůči vietnamským spoluobčanům.

O vztazích je i další zajímavá povídka Hanky Hosnedlové „Nejtěžší bitva“, kde hlavní hrdina Wolfi jezdí do Čech za prostitutkami, ale nakonec z toho vzejde zajímavý vztah. O tom, že italským čtenářům je znám i Bohumil Hrabal, dokazuje ve své povídce „Jaro v Praze“ Filadelfo Giuliano, zřejmě autor, který mě z italské strany zaujal nejvíc. I když určitě stojí za pozornost i povídka Irene Spagnuolo „Bokovky proklatě nízko“, z které s dovolím odcitovat krátký úryvek: viz str. 43: *„Nemít sny, nepodlehnout milostnému okouzlení, nevnímat kouzlo lásky vás připravuje o prožití plnohodnotného života. ... Nemůžete se těšit jen ze značkového prádla, které okázale vystavíte na odív jako symbol blahobytu a štěstí, obelháváte se přeludy, které vás provázejí do falešného ráje, sexem, který pošpiníte, jako umělým a nepřirozeným opálením v soláriu ...“*

Nenechte si ujít i povídku Ivany Blahutové „Animus“, což je vlastně taková malá životní inventura mladé ženy, jejich vztahů nejen k mužům, obětováním a chvilčkám štěstíčka, jak je život přináší. Tento příspěvek se mi líbil velmi, ačkoliv její nostalgické a trochu

smutné konstatování ve čtenáři zanechá trochu smutku a pochybování, viz str.66: „*Co po nás zbude, říkala si, co po nás zbude? Pár fotek a pár dopisů, které pak beztak kdosi vyhodí na smetiště.*“

A tak pojďme raději utéct do povídky Ivo Chmelaře „Dům u moře“, podle které dostal soubor svůj název. A nechme se ukolébat šuměním vln Ligurského moře a slovy autora, viz str. 20: „*Na tomto světě neexistuje štěstí ani neštěstí, existuje jedině srovnávání jednoho stavu s druhým, nic víc. Žijte tedy a buďte šťastni, děti mého srdce ...*“

Editor a majitel nakladatelství Balt-East, Antonín Drábek, měl šťastnou ruku při výběru autorů i ilustrátorky. Navíc tato kniha nezůstala osamocena, neboť v roce 2010 vydal další česko – italskou antologii, tentokrát básnickou s poetickým názvem „*Podej mi ruku, radosti moje – Dammi la mano, gioia mia*“.

Obě knihy vám vřele doporučuji, třeba se s nimi vrátíte do chvíl příjemně prožité dovolené na břehu moře tak někde na jihu Evropy, v Itálii.

Václav

Sdružení rodáků a přátel Řehče
a Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně
si Vás dovolují pozvat na
SLEPIČÍ HODY,
tradiční zábavné odpoledne,
v jehož rámci budou předány ceny
jubilejního 10.ročníku literární soutěže Řehečská slepice.
Vyhlášení proběhne v rámci akce GASTRO ŘEHEČ 2011.
Přijďte si pochutnat na kulinářských receptech
řehečských VIP osobností!

Sraz v jičínské knihovně v sobotu 2.dubna ve 13:30 hodin!
K tanci a poslechu hraje Řehečské kvarteto!

Josef Jindra byl za svoje kulturní aktivity nominován na Jivinského Štefana za počin roku 2010. foto: Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 12. Číslo 3. Březen 2011.

(5. března 2011)

www.ikobra.cz